

مطالعه گسترده خطاهای مربوط به چاه آزمایشی

میلاد غفوری^۱، علیرضا طباطبایی نژاد^۲

دانشگاه صنعتی سهند تبریز
 Milad1370gh@gmail.com

چکیده

تفسیر چاه آزمایشی از مجموعه‌ای از عدم قطعیت‌ها که در مجموع دقت پاسخ‌ها را کاهش می‌دهند؛ رنج می‌برد. چاه آزمایشی و داده‌های مربوط به آن کمک شایانی به آنالیز مستقیم مخزن می‌کند و باید تا آنجا که امکان دارد خطاها و عدم قطعیت‌ها را کاهش داد. چندین منشأ عدم قطعیت در چاه آزمایشی وجود دارد که اصلی‌ترین آن‌ها عبارتند از: خطاهای فیزیکی در داده‌های فشار شامل نویزها، خطای راندگی، تأثیرات دما و انتقال زمان؛ خطا در اطلاعات مربوط به دبی جریان، ابهام در پاسخ‌ها و انتخاب مدل‌ها، ابهام در تخمین پارامترها و عدم قطعیت در خواص سنگ و سیال. پیشرفت تکنولوژی در دقت اندازه‌گیری‌های فشار بهبود ایجاد کرده و اندازه‌گیری‌های فشار به عنوان کمترین ابهام در اطلاعات چاه آزمایشی در نظر گرفته می‌شود. در این مقاله مطالعات انجام شده در این زمینه به صورت نسبتاً گسترده‌ای بررسی شده است. منشأ خطا و عدم قطعیت و میزان تأثیر هر یک از آن‌ها روی تخمین پارامترها مورد مطالعه قرار گرفته است و راهکارهایی برای رفع این عدم قطعیت‌ها ارائه خواهد شد. خطای راندگی در دو حالت شکاف با قابلیت انتقال بالا و شکاف با قابلیت انتقال پایین بررسی می‌شود و روابط جدیدی ارائه خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: چاه آزمایشی، عدم قطعیت، خطای راندگی، تخمین پارامتر

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مخازن هیدروکربوری
 ۲- دانشیار

۱- مقدمه

دو نقش اصلی تفسیر گذرای فشار در چاه آزمایشی، شناسایی مدل مخزن و تخمین پارامترهاست. شناسایی مدل مخزن به تفسیر شکل منحنی فشار و مشتق فشار بستگی دارد که باید با سایر اطلاعات زمین شناسی، ژئوفیزیکی و پتروفیزیکی جمع بندی شود. تخمین دقیق پارامترها به چندین عامل بستگی دارد که شامل: انتخاب مدل مخزنی صحیح، داده های تست کافی در رژیم جریان‌ی مورد مطالعه و داده های ورودی دقیق است [۱].

تفسیر چاه آزمایشی از مجموعه ای از عدم قطعیت ها که دست به دست هم می دهند تا دقت پاسخ ها را کاهش دهند رنج می برد. این خطاها و عدم قطعیت ها منشأ های متفاوتی دارد. انجام چاه آزمایشی و داده های مربوط به آن کمک شایانی به آنالیز مستقیم مخزن می کند و باید تا آنجا که امکان دارد خطاها و عدم قطعیت ها را کاهش داد. [۲] داده های ورودی بیشترین تأثیر را روی تخمین پارامترها دارد. با توجه به این، یک مهندس مخزن باید روی داده های به دست آمده تمرکز کند تا تخمین بهتری از داده های ورودی به دست آورد و بدین ترتیب از صرف هزینه و وقت برای اصلاح تخمین های غیرمعتبر در اثر داده های نادرست جلوگیری شود و با دانستن مقدار و جهت تأثیر خطاها در داده های ورودی روی نتایج محاسباتی، سریعاً در داده های ورودی تجدینظر کند بدون این که کل آنالیز را تکرار کند [۱].

در سال ۱۹۵۱ چارلز هاتچینسون تأثیر خطای داده ها روی محاسبات مهندسی مخزن را بررسی کرد. او روش های آماری تأثیر خطای اندازه گیری روی محاسبات مهندسی مخزن مانند فشار مخزن، میزان آسیب چاه و میزان نفت درجا را مورد مطالعه قرار داد. او در این مطالعه توجه ویژه ای به خطا در فشار ته چاه داشت و نتیجه گرفت که تقریباً در تمام حالت های بررسی شده میزان خطای اندازه گیری فشار ته چاه بیشترین خطا را در محاسبات مهندسی مخزن ایجاد می کند [۳]. در سال ۱۹۸۶ گیلوت و هورن روش تفسیر داده های فشار گذرا را ارائه دادند و از رگرسیون غیرخطی برای انطباق داده های میدانی با مدل مخزن استفاده کردند. تأثیر خطای داده های دبی را بررسی کردند و متوجه شدند این خطاها نسبت به خطای فشاری اهمیت کمتری دارد [۴]. در سال ۱۹۹۲ رمی یکسو روی (bias) را در نمودار خط راست هورنر نشان داد. تقریباً در همه ی موارد خط راست هورنر خیلی شیب دار رسم شد و تراوایی را کم تر تخمین زد. در بررسی های او خط راست هورنر ضریب پوستره را نیز از نظر مقداری کمتر تخمین می زد. در نتایج او آمده است داده های ساخت فشار نیازمند تنظیم و تصحیح داده های فشار جریان‌ی و زمان بست چاه یا هر دو مورد است [۵]. در سال ۱۹۹۲ هورن یک مقدار برای بازه ی اطمینان پیشنهاد کرد که به اعتبارسنجی تخمین های زده شده ی پارامترها کمک می کند [۶]. در سال ۱۹۹۳ آنراکو و هورن روش «احتمال پیش بینی کننده ی متوالی (sequential predictive probability method)» را به عنوان روشی برای انتخاب در بین مدل های پیشنهادی مخزنی ارائه کردند که در روش های معمول نظیر آنالیز گرافیکی با استفاده از منحنی مشتق فشار و رگرسیون غیر خطی با بازه های اطمینان، تشخیص آن ها ابهام دارد. روش خود را به داده های چاه آزمایشی واقعی و ساختگی اعمال کردند و مشاهده کردند حتی در حالتی که روش های گرافیکی و بازه های اطمینان جواب نمی دهد، به خوبی

کارساز است [۷]. در سال ۱۹۹۴ هورن عدم قطعیت‌های آنالیزهای چاه آزمایشی را بررسی کرد و به معرفی روش‌هایی که در حذف یا کاهش آن‌ها کاربرد دارد پرداخت. در مطالعه‌ی او حالتی که چاه دارای شکاف است مورد بررسی قرار نگرفته است. او اظهار داشت که خطای اندازه‌گیری فشار به صورت نرمال پخش می‌شود [۲]. در سال ۱۹۹۸ اسپوی روی تأثیر داده‌های ورودی بر تخمین پارامترهای مخزنی شامل ضخامت ناحیه، تخلخل، ویسکوزیته، ضریب حجمی سازند، دبی جریان و تراکم پذیری متمرکز شد و تأثیر آن‌ها بر پارامترهای چاه آزمایشی را بررسی کرد. دو مدل شامل چاه عمودی با ضریب انبساطی چاه و ضریب پوسته و مدل چاه با شکاف هیدرولیکی با هدایت پذیری محدود مورد مطالعه قرار گرفت و به صورت خاصی رفتار تخلخل دوگانه را هم بررسی کرد [۱]. آرچر در سال ۲۰۰۲ تأثیر نویز تصادفی در اندازه‌گیری‌های فشار، خطای راندگی و خطاهای اندازه‌گیری دبی را بررسی کرد. از ۲۰۰۰ پاسخ چاه آزمایشی ساختگی استفاده کرد و به منظور بررسی نتایج، رگراسیون غیرخطی و نمودارهای ویژه‌ای را به کار برد. او در مطالعه‌ی خود دو حالت چاه شکافدار و بدون شکاف را در نظر گرفت [۸]. امیت ماداهار در سال ۲۰۰۹ تأثیر موازنه‌ی جرم روی آنالیز چاه آزمایشی را مورد مطالعه قرار داد و تعریف جدیدی از تابع شبه‌زمان (pseudo time function) برای ترکیب اثر تراکم‌پذیری سازند ارائه داد. او افت فشار مخزن را در نظر گرفت و از ضریب تصحیحی در این تابع شبه‌زمان استفاده کرد تا فشار متوسط مخزن را دقیقتر کند و خطا در تخمین میزان گاز درجا را کاهش دهد [۹].

در این مقاله جزییات مطالعات انجام گرفته شده در زمینه‌ی خطا در چاه آزمایشی بررسی می‌شود، منشأ خطا و عدم قطعیت و میزان تأثیر هر یک از آن‌ها در تخمین پارامترها مورد مطالعه قرار می‌گیرد و راهکارهایی برای رفع این عدم قطعیت‌ها پیشنهاد خواهد شد. خطای راندگی در دو حالت شکاف با قابلیت انتقال بالا و شکاف با قابلیت انتقال پایین بررسی می‌شود و روابط جدیدی ارائه خواهد شد.

۲- منشأ عدم قطعیت و خطا در چاه آزمایشی

عدم قطعیت در هر مسئله‌ی معکوس غیرخطی ذاتی است. چندین منشأ عدم قطعیت (خطا) در چاه آزمایشی وجود دارد. اصلی‌ترین آن‌ها عبارتند از: خطاهای فیزیکی در داده‌های فشار شامل نویزها، خطای راندگی، تأثیرات دما و انتقال زمان (Time shift)، خطا در اطلاعات مربوط به دبی جریان، ابهام در پاسخ‌ها و انتخاب مدل‌ها، ابهام در تخمین پارامترها و عدم قطعیت در خواص سنگ و سیال [۲].

اندازه‌گیری‌های فشار با عناصر مکانیکی، الکتریکی و انسانی درگیر است و بنابراین خطا در آن وجود خواهد داشت. پیشرفت تکنولوژی در دقت اندازه‌گیری‌های فشار بهبود ایجاد کرده و اندازه‌گیری‌های فشار به عنوان کمترین نامعلومی در اطلاعات چاه آزمایشی در نظر گرفته می‌شود. به هر حال بهتر است که تأثیر خطای اندازه‌گیری آن در نتایج نهایی بررسی شود. اولین خطای اندازه‌گیری نویز است. اگر خطای تصادفی عادی رخ دهد، تردید در تخمین پارامترهای مخزن افزایش می‌یابد. به دلیل غیرخطی بودن تابع فشار نسبت به پارامترهای مخزن تخمین‌های مربوط به داده‌های نویزی به صورت نرمال در مقادیر پخش شده است (توزیع نرمال). شکل ۱ الف توزیع ۱۲۰۰۰ تخمین k ، S ، c ، P_i در مجموعه داده‌های نویزدار که با میانه صفر و انحراف معیار ψ_i توزیع شده اند را نشان می‌دهد. همانند نویز، تخمین پارامترها توزیع به شدت نرمالی

دارند. این مشاهده است که اعمال بازه ی اطمینان روی تخمین ها را عملی و مفید می سازد. در شکل ۱ الف تخمین پارامترهای مخزن با یک نویز مشخص درجه ی نامعلومی (Uncertainty degree) متفاوتی دارند و دامنه ی مقادیر پارامترها $\pm 1\%$ نسبت به مقدار واقعی است. برای بررسی توزیع تخمین پارامترها دامنه ی آن ها به ۱۰۰ قسمت تقسیم شده که در آن ۱۲۰۰۰ تخمین قرار دارند. تصویر کلی داده های نویزی در شکل ۱ ب آمده است. شکل ۱ نشان می دهد که P_i بیشترین قطعیت را در حضور داده های نویزی دارد، خطای ضریب پوسته نامعلومی بیشتری نسبت به تراوایی دارد و ضریب انباره ی چاه نسبت به تراوایی و ضریب پوسته عدم قطعیت کمتری دارد [۲].

خطای رایج بعدی در فشار، راندگی (Drift) است. راندگی یک خطای قطعی است و معمولاً ثابت فرض می شود و به صورت تصادفی نیست [۸]. بر خلاف نویز تصادفی، راندگی باعث یکسوروی در تخمین پارامترها می شود. شکل ۲ الف توزیع تخمین پارامترها در حالت راندگی 500 psi در 300 ساعت را در ارتباط با داده های آزمایش نشان می دهد. می توان این نتیجه را با شکل ۱ الف مقایسه کرد زیرا همان دامنه ی $\pm 1\% \text{ psi}$ را در مقادیر پارامترهای تخمین زده شده نشان می دهد. شکل ۲ ب تصویر این داده ها را در نمودار نشان می دهد. وقتی شکل ۲ ب با شکل ۱ ب مقایسه می شود، راندگی به تنهایی مشهود نیست. خطای راندگی حدود ۱ درصد یکسوروی در تخمین تراوایی و ضریب پوسته ایجاد می کند، در حالی که فشار اولیه و ضریب انباره ی چاه به ترتیب بیشتر و کمتر تحت تأثیر یکسوروی قرار گرفته اند [۲]. آرچر در سال ۲۰۰۲ تأثیر خطای راندگی روی تخمین تراوایی در حالت چاه بدون شکاف را مورد بررسی قرار داده و یک رابطه ی تحلیلی برای آن ارائه داده است. اگر تغییر فشار ثبت شده در اثر سنجش با خطای راندگی به شکل زیر باشد:

$$\Delta p_{\text{meas}} = \Delta p_{\text{true}} - \alpha t \quad (1)$$

Δp_{meas} : اختلاف فشار اندازه گیری شده psi

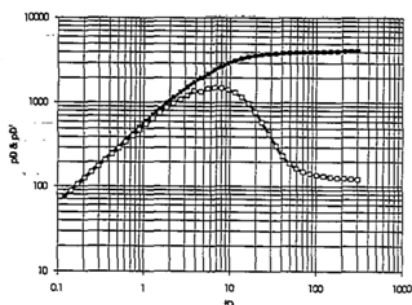
Δp_{true} : اختلاف فشار واقعی psi

α : ثابت خطای راندگی (psi/hr)

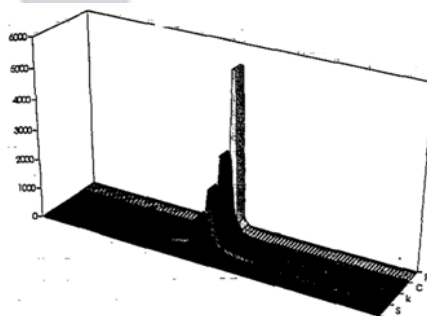
t : زمان بر حسب ساعت

تابع مشتق فشار طبق رابطه ی زیر برابر است با:

$$\Delta p'_{\text{rf}} = \frac{70}{6} \text{ q}\mu\text{B}/(\text{k}'\text{h}) \quad (2)$$

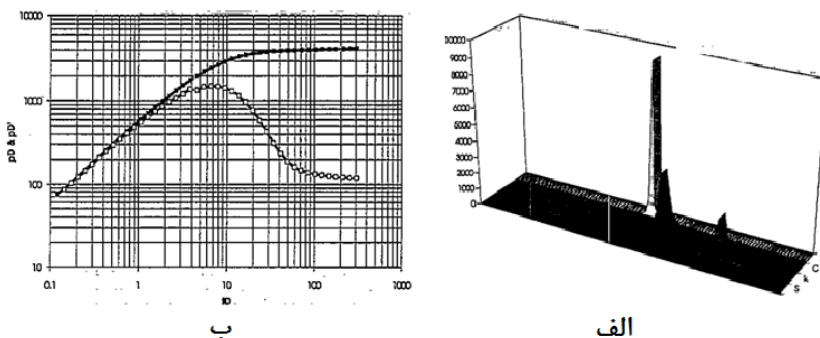

ب

الف

شکل ۱: الف. توزیع تخمین پارامتر بر اساس نویز تصادفی نرمال با انحراف معیار 1 psi ؛ ب. نمودار حاصل از نویز تصادفی نرمال با انحراف معیار 1 psi [۲].

شکل ۲: الف. توزیع تخمین 12000 پارامتر بر اساس نویز راندگی 5 psi در 300 ساعت؛ ب. نمودار حاصل از نویز راندگی 5 psi در 300 ساعت [۲].

بنابراین در حالت مخزن نامحدود شعاعی مقدار این مشتق به خاطر خطای راندگی ثابت نخواهد بود. به هر حال اگر میزان خطای راندگی بسیار کوچک باشد آن گاه می‌توان این تابع مشتق فشار چاه آزمایشی را تقریباً ثابت فرض کرد. می‌توان تابع مشتق فشار چاه آزمایشی بر اساس مقدار تخمینی تراوایی (k')، اختلاف فشار اندازه‌گیری شده و مقدار واقعی تراوایی (k)، اختلاف فشار واقعی همراه با راندگی فشاری (α) نوشت. برای حالت چاه بدون شکاف که با نرخ ثابت در یک مخزن نامحدود تولید می‌کند داریم:

$$\Delta p'_{rf} = \gamma_0 / 6 \text{ q}\mu\text{B} / (\text{kh}) - \alpha t \quad (3)$$

برای بررسی تأثیر راندگی باید رابطه‌ای بین k ، k' و α بدست آوریم:

$$k'^{-1} = k^{-1} - \alpha t / (\gamma_0 / 6 \text{ q}\mu\text{B}) \quad (4)$$

بنابراین رابطه‌ی میان تراوایی تخمینی و واقعی به این صورت است:

$$k' = k / (1 - k \alpha t / (\gamma_0 / 6 \text{ q}\mu\text{B})) \quad (5)$$

اندازه‌گیری دبی جریان خیلی سخت‌تر از اندازه‌گیری فشار است. سیالی که از چاه خارج می‌شود مخلوطی از چند فاز است. بر خلاف فشار که تغییر کوچکی دارد، دبی جریان بین حالت کاملاً باز و کاملاً بسته تغییر می‌کند. معمولاً دبی جریان را فقط در سطح اندازه‌گیری کنند زیرا اندازه‌گیری‌های ته‌چاهی خیلی گران است و چندان هم منطقی نیست. بنابراین بر این باورند که اندازه‌گیری‌های دبی جریان دارای دقت کمتری نسبت به فشار است. به همین دلیل می‌توان متوجه شد که چرا آزمایش ساخت فشار مفید خواهد بود؛ زیرا دبی‌جریانی که ما به طور منطقی نسبت به آن می‌توانیم مطمئن باشیم همان مقدار «صفر» است. هر چند جریان داخلی در یک چاه از یک سطح به سطح دیگر می‌تواند این مقدار را به اشتباه بیندازد [۲]. در سال ۱۹۸۶ گیلوت و هورن تأثیر خطای داده‌های دبی را بررسی کردند و متوجه شدند این خطاها نسبت به خطای فشاری اهمیت کمتری دارد [۴]. برای آزمایش ساخت فشار (build up) و برگشت فشار (fall off) بخشی از مشکل مربوط به دبی‌جریانی به تاریخچه‌ی قبل از بسته‌شدن چاه بر می‌گردد.

نکته‌ی مهم در تفسیر چاه آزمایشی ابهام در انتخاب مدل بر اساس چند آنالیز محتمل است. ابهامات واقعی بین مدل‌ها تشخیص مدل درست را سخت خواهد کرد زیرا داده‌های کافی به ندرت موجود است. اگر آزمایش به مدت کافی انجام شده

باشد خیلی از اطلاعات گذرای فشار باعث اندازه‌گیری غیرمبهم در خواص مخزن خواهد شد؛ اما بسیاری از تست‌های چاه آزمایشی به مدت کافی انجام نمی‌شوند و این ابهامات برطرف نمی‌شود. وقتی یک مدل مخزنی پیشنهاد می‌شود باید تخمین پارامترهای مدل و روش تخمین ارائه شود. این تخمین‌ها می‌تواند از روش‌های گرافیکی-تجاری مثل نمودار هورنر یا عملکردهای کامپیوتری مثل رگراسیون غیرخطی باشد [۲]. در سال ۱۹۹۲ رمی یک سوروی را در نمودار خط راست هورنر نشان داد. تقریباً در همه‌ی موارد خط راست هورنر خیلی شیب‌دار رسم شد و تراوایی را کم‌تر تخمین زد. در بررسی‌های او خط راست هورنر ضریب پوسته را نیز از نظر مقداری کمتر تخمین می‌زد [۵]. اگر چه رگراسیون غیرخطی می‌تواند قابل قبول بودن تخمین پارامترها را افزایش دهد اما به خاطر طبیعت پروسه‌ی گذرای فشار و رابطه‌ی بین پارامترها هنوز عدم قطعیت وجود دارد. در عمل چندین پارامتر مهم به شدت با هم رابطه دارند که اساساً به صورت مستقل تخمین زده نمی‌شوند. به عنوان مثال رابطه با درجه‌ی بالای وابستگی بین تراوایی و ضریب پوسته برقرار است. علاوه بر عدم قطعیت دبی جریان، بر اساس روابط چاه آزمایشی واضح است تخمین تراوایی به عدم قطعیت ویسکوزیته، ضریب حجمی سازند و ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده؛ و تخمین ضریب پوسته به عدم قطعیت تخلخل، ویسکوزیته، ضریب تراکم‌پذیری کل، شعاع چاه؛ و تخمین ناحیه‌ی ریزش (A) به عدم قطعیت ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده، تراکم‌پذیری کل، ضریب حجمی سازند و تخلخل بستگی دارد [۲]. داده‌های ورودی شامل ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده (h)، تخلخل، ویسکوزیته، ضریب حجمی سازند، دبی جریانی و تراکم‌پذیری است. داده‌های ورودی به طور اجتناب‌ناپذیری عدم قطعیت دارند بنابراین تخمین پارامترها هم به عدم قطعیت می‌رسد [۱]. اگر بخواهیم منشأ خطا در داده‌های چاه آزمایشی را بررسی کنیم عبارتند از: آنالیز چاه پیمایی حفره باز، خواص سیال، داده‌های چاه و مخزن نظیر تراکم‌پذیری سازند، قطر چاه. تفسیر تست گذرای فشار به ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده، تخلخل و اشباع آب بستگی دارد که از آنالیز چاه پیمایی به دست می‌آید. ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده به طور مستقیم روی محاسبات تراوایی تأثیر می‌گذارد. تخلخل و اشباع آب هر دو روی تراکم‌پذیری کل تأثیر می‌گذارند. تراکم‌پذیری کل هم روی تخمین ضریب پوسته، نیم طول شکاف (Lf) و فاصله تا مرز تأثیر می‌گذارد. چاه پیمایی حفره باز به طور مستقیم تخلخل، میزان شیل و اشباع آب را اندازه نمی‌گیرد، بلکه شاخص هیدروژنی، زمان گذر، دانسیته‌ی الکترونی و رادیواکتیویته‌ی طبیعی سازند را اندازه می‌گیرد. فردی که داده‌های چاه پیمایی را آنالیز می‌کند روابط تجربی را برای تعیین تخلخل، اشباع آب و میزان شیل و ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده استفاده می‌کند. حتی اگر آنالیزکننده بهترین رابطه‌ی تجربی را استفاده کند به دلیل خطاهای مربوط به درجه بندی (Log calibration) چاه پیمایی، تأثیر فرورفتگی و بیرون زدگی چاه روی چاه پیمایی و یا درجه بندی نکردن نتایج براساس مقادیر حاصل از آنالیز مغزه، خطا در نتایج وجود خواهد داشت. خطای درجه بندی نکردن مناسب چاه پیمایی می‌تواند باعث عدم دقت در تخمین h ، Φ ، S_w شود که توسط الی و همکارانش بررسی شده است [۱۰]. همچنین عدم تصحیح تأثیر پستی و بلندی چاه در محاسبات تخلخل و ضخامت ناحیه‌ی بهره‌ده به شدت تأثیر می‌گذارد. مک کین و همکارانش [۱۱] نشان دادند عدم محاسبه‌ی تأثیر شستگی چاه (Wash out) و پستی و بلندی روی نمودار چاه پیمایی دانسیته می‌تواند

ضخامت ناحیه ی بهره ده را تا ۲۰۰٪ بیشتر تخمین بزند و عدم مقایسه ی آنالیز چاه پیمایی و داده های مغزه باعث خطا می شود. اگر آنالیز چاه پیمایی همه ی فاکتورهای بالا را در نظر بگیرد می تواند تخمین هایی از پارامترهای سازند با دقت نشان داده شده در جدول ۱ را ارائه دهد.

جدول ۱: دامنه ی عدم قطعیت حاصل از تفسیر چاه پیمایی [۱]

پارامتر	انحراف بر حسب درصد	
	بدون تصحیح	همراه با تصحیح
تخلخل	±۱۵	±۵
اشباع آب	±۴۰	±۱۰
ضخامت ناحیه ی بهره ده	±۵۰	±۱۵

در داده های ورودی تفسیر گذرای فشار از خواص سیال هم استفاده می شود. این داده ها شامل ویسکوزیته، ضریب حجمی سازند و تراکم پذیری سیال است. این داده ها از روابط تجربی یا آنالیز آزمایشگاهی به دست می آید. مک کین در سال ۱۹۹۱ محدوده ی خطای روابط تجربی مربوط به خواص سیال را نشان داده است. اگر از روابط تجربی استفاده شود، تراکم پذیری نفت در بالای فشار حباب ۵۰٪ کمتر محاسبه می شود. در نزدیک نقطه ی حباب دقت بیشتر است و در زیر نقطه ی حباب به دامنه ی فشار بستگی دارد. تراکم پذیری نفت برای فشار بالای psi ۵۰۰ تا ۱۰٪ و برای فشار زیر psi ۵۰۰ حدود ۲۰٪ خطا دارد. اگر نسبت گاز به نفت دقیق محاسبه شده باشد، ضریب حجمی نفت در زیر نقطه ی حباب تا ۵۰٪ خطا دارد و در بالای نقطه ی حباب به ضریب حجمی در نقطه ی حباب و تراکم پذیری نفت در بالای نقطه ی حباب بستگی دارد. روابط تجربی ویسکوزیته ی نفت چه در بالا و چه در پایین نقطه ی حباب دقیق نیست و مک کین اظهار داشته که این روابط فقط درجه ی توان مربوط به ویسکوزیته را تخمین می زند [۱۲]. ضریب حجمی سازند گاز، دانسیته ی گاز و تراکم پذیری گاز از ضریب تراکم پذیری گاز (Z) گاز بدست می آید. به علاوه Z از گراویته ی گاز و یا ترکیب جزئی گاز بدست می آید. پیپر و همکارانش در سال ۱۹۹۳ روابط تجربی ای برای این ضریب ارائه کردند که خطای مطلق حدود ۱/۱٪ و خطای مطلق ماکزیمم ۵/۸٪ از ترکیب جزئی و میانگین خطای مطلق ۱/۳٪ و ماکزیمم خطای مطلق ۷/۳٪ از گراویته ی گاز را نشان داده است. اگر تأثیر ناخالصی نادیده گرفته شود تا ۲۷٪ خطا خواهیم داشت [۱۳]. ضریب حجمی سازند گاز مستقیماً با Z رابطه دارد، اگر دما و فشار دقیق باشد خطای ضریب حجمی سازند گاز با خطای Z یکسان است. مک کین هشدار داده که روابط تجربی تراکم پذیری گاز برای $Tpr < 1/4$ و $Ppr < 3/4$ استفاده شود. ویسکوزیته ی گاز تا ۲٪ در فشارهای پایین و تا ۴٪ در فشارهای بالا (وقتی وزن مخصوص گاز کمتر از یک است) خطا دارد. برای گاز میعان معکوس و وزن مخصوص بالای ۱/۵ ویسکوزیته ی محاسبه شده با روابط تجربی تا ۲۰٪ کمتر محاسبه می شود [۱]. تراکم پذیری سازند خیلی گسترده تغییر می کند. آشناترین رابطه ی تجربی برای تراکم

پذیری سازند رابطه‌ی تجربی هال [۱۴] بوده که مطالعات نشان می‌دهد تا یک درجه توان خطا دارد [۱]. تراکم پذیری کل از رابطه‌ی زیر به دست می‌آید:

$$C_t = C_f + S_w C_w + S_o C_o + S_g C_g \quad (۶)$$

بنابراین دقت تراکم پذیری کل به دقت اشباع‌های بدست آمده از چاه‌نگاری و روابط تجربی تراکم‌پذیری سازند و سیال بستگی دارد. خطای مربوط به دبی جریان معمولاً بیشترین چیزی است که اتفاق می‌افتد زیرا در ثبت دبی قبل از آزمایش ساخت فشار معمولاً نقصان وجود دارد. وقتی چنین اتفاقی می‌افتد، آنالیزگر باید دبی جریان را تخمین بزند. این تخمین اغلب از حجم تولید ماهیانه به دست می‌آید. اگر روزهای تولید مشخص نباشد میانگین دبی جریانی تخمین زده شده اشتباه خواهد بود. علاوه بر این دبی جریانی میانگین نمی‌تواند دقیقاً بیانگر دبی قبل از تست باشد. شعاع چاه که در سازند سنگ آهک از قطر سنج به دست می‌آید فقط بر ضریب پوسته و ضریب جریان درون تخلخلی (λ) تأثیر می‌گذارد. بر این باورند که شعاع چاه باید به گونه‌ای انتخاب شود که معقول‌ترین مقدار برای ضریب پوسته حاصل شود. این مقدار بهینه قطر مته خواهد بود [۱]. تأثیر خطای داده‌ها روی نتایج چاه‌آزمایی به مخزن همگن با عملکرد نامحدود و مخزن همگن با مرز در جدول ۲ آمده است. نتایج به دست آمده به هر نوع مرزی می‌تواند اعمال شود. تنها تأثیر مقدار خطا در ویسکوزیته روی تراوایی است که به همان نسبت خطا دارد. تراوایی و ویسکوزیته همیشه در نسبت k/μ ظاهر می‌شوند، این خطاها در هر پیش‌بینی بدست آمده (اگر به یک اندازه خطا داشته باشند) یکدیگر را خنثی می‌کنند. تخلخل و تراکم‌پذیری همیشه با هم ظاهر می‌شوند و حاصلضرب تخلخل-تراکم‌پذیری می‌تواند به عنوان یک پارامتر در نظر گرفته شود. دقت شود که خطا در حاصلضرب تخلخل-تراکم‌پذیری روی مقادیر تراوایی و ضریب انبساط چاه تأثیری ندارد اما در ضریب پوسته و فاصله تا مرز تأثیر می‌گذارد. خطا در ضریب پوسته تقریباً کم است. خطا در فاصله تا مرز اهمیت بیشتری دارد. بنابراین تخمین دقیق ناحیه‌ی ریزش و فاصله تا مرز به تخمین دقیق تخلخل و تراکم‌پذیری کل بستگی دارد [۱]. به خوبی می‌دانیم که خطا در ضخامت ناحیه‌ی بهره ده باعث خطایی در تراوایی می‌شود که طبق جدول ۲ حاصلضرب kh ثابت می‌ماند. به هر حال خطا در h محاسبه شده، روی ضریب پوسته و فاصله تا مرز به خوبی تأثیر می‌گذارد. برای مثال اگر h دو برابر شود ضریب پوسته به اندازه‌ی $0.5 \ln 2$ یا 0.347 زیاد می‌شود و فاصله تا مرز $1/414$ برابر کم خواهد شد. توجه شود که خطا در تخلخل، تراکم‌پذیری و ضخامت ناحیه‌ی بهره ده به شدت با هم رابطه دارند، زیرا همه با تفسیر چاه‌پیمایی به دست می‌آیند. برای مثال یک مخزن گازی با فشار کم را در نظر بگیرید؛ اگر تخلخل حدس زده شده از چاه‌آزمایی سیستماتیکی خیلی کم باشد، اشباع آب خوانده شده از نمودار مقاومت خیلی زیاد خواهد بود. بنابراین اشباع آب زیاد باعث تخمین کمتر اشباع گاز خواهد شد و در نتیجه طبق معادله‌ی (۶) تراکم‌پذیری کل خیلی کم تخمین زده می‌شود. خوشبختانه حجم خلل و فرج هیدروکربن‌ها نسبتاً از خطا در تخلخل، اشباع و ضخامت ناحیه‌ی بهره ده تأثیر نمی‌پذیرد. چون دبی جریان و ضریب حجمی سازند با هم ظاهر می‌شوند می‌توان آن‌ها را یک پارامتر منفرد در نظر گرفت. خطا در دبی جریان مخزن همه‌ی مقادیر محاسباتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بیشترین تأثیر خود را روی تراوایی، ضریب انبساط چاه و A ، و حداقل تأثیر را روی ضریب پوسته دارد و سرانجام خطا در شعاع چاه فقط روی تخمین ضریب پوسته تأثیر می‌گذارد. این مشاهده این واقعیت را منعکس می‌کند

کند که شعاع چاه به عنوان یک بعد مرجع برای چاه بدون آسیب یا انگیزش به منظور مقایسه ی شرایط چاه مورد نظر استفاده می شود [۱].

جدول ۲: مخزن همگن با مرز [۱]

	تراوایی	ضریب انبساط چاه	ضریب پوسته	فاصله تا مرز	ناحیه ریزش
نتیجه	k_{calc}	$C_{wb\ calc}$	S_{calc}	$L_x\ calc$	A_{calc}
ورودی					
$\mu_{in} = \alpha\mu_{true}$	αk_{true}	-	-	-	-
$\Phi_{in} = \alpha\Phi_{true}$	-	-	$S_{true+} \cdot \Delta \ln(\alpha)$	$L_x\ true / \alpha^{1/2}$	A_{true} / α
$C_{t\ in} = \alpha C_{t\ true}$	-	-	$S_{true+} \cdot \Delta \ln(\alpha)$	$L_x\ true / \alpha^{1/2}$	A_{true} / α
$h_{in} = \alpha h_{true}$	K_{true} / α	-	$S_{true+} \cdot \Delta \ln(\alpha)$	$L_x\ true / \alpha^{1/2}$	A_{true} / α
$q_{in} = \alpha q_{true}$	αk_{true}	$\alpha C_{wb\ true}$	$S_{true-} \cdot \Delta \ln(\alpha)$	$\alpha^{1/2} L_x\ true$	αA_{true}
$B_{in} = \alpha B_{true}$	αk_{true}	$\alpha C_{wb\ true}$	$S_{true-} \cdot \Delta \ln(\alpha)$	$\alpha^{1/2} L_x\ true$	αA_{true}
$\Gamma_{w\ in} = \alpha \Gamma_{w\ true}$	-	-	$S_{true+} \ln(\alpha)$	-	-

آن چه برای مخزن با تخلخل یگانه دیده شد، برای مخزن با تخلخل دوگانه هم اعمال می شود. در این مورد علاوه بر موارد قبل تفسیر چاه آزمایشی، تخمینی از نسبت ذخیره (ω) و ضریب جریان درون تخلخلی (λ) می دهد. جدول ۳ تأثیر خطا در داده های ورودی روی تخمین این دو پارامتر را نشان می دهد. این نتایج به هر جریان شبه پایدار یا گذرا مربوط به سیستم تخلخل دوگانه قابل تعمیم است [۶].

جدول ۳: سیستم تخلخل دوگانه [۱]

نتیجه	ω	λ
ورودی		
$\mu_{in} = \alpha\mu_{true}$	-	-
$\Phi_{in} = \alpha\Phi_{true}$	-	$\alpha\lambda_{true}$
$C_{t\ in} = \alpha C_{t\ true}$	-	$\alpha\lambda_{true}$
$h_{in} = \alpha h_{true}$	-	$\alpha\lambda_{true}$
$q_{in} = \alpha q_{true}$	-	λ_{true} / α
$B_{in} = \alpha B_{true}$	-	λ_{true} / α
$\Gamma_{w\ in} = \alpha \Gamma_{w\ true}$	-	$\alpha^2 \lambda_{true}$

نسبت ذخیره به صورت منحصر به فرد به تنهایی از شیب پاسخهای فشاری به دست می آید و مقدار آن مستقل از هر داده ی ورودی است. از طرف دیگر ضریب جریان درون تخلخلی از خطا در هر چیزی به جز ویسکوزیته تأثیر می پذیرد. توجه شود که خطا در شعاع چاه تأثیر بسیار شدیدی روی مقدار محاسبه شده ی ضریب جریان درون تخلخلی دارد. مثلاً ضریب ۲ خطا در شعاع چاه می تواند با ضریب ۴ در λ ظاهر شود، زیرا λ با مجذور شعاع چاه رابطه دارد.

رژیم های جریان متفاوتی در طول تست چاه دارای شکاف هیدرولیکی ظاهر می شود و شرایط و موقعیت های مختلف در طول تست دیده می شود. فرض شده داده ها یا به جریان دوخطی یا به خطی یا ناحیه ی گذر بین آن ها تعلق دارند و تراوایی یک داده ی ورودی است، نه محاسباتی و خطا در تراوایی مستقل از خطا در سایر متغیرهای ورودی است. جدول ۴ تأثیر داده های ورودی روی نتایج را نشان می دهد.

جدول ۴: چاه دارای شکاف هیدرولیکی با تراوایی معلوم [۱]

	wk_f/L_f	نیم طول شکاف	هدایت پذیری شکاف
نتیجه	$wk_f/L_{f\text{ calc}}$	$L_{f\text{ calc}}$	$wk_{f\text{ calc}}$
ورودی			
$k_{in} = \alpha k_{true}$	-	$L_{f\text{ true}}/\alpha^{1/2}$	$wk_{f\text{ true}}/\alpha^{1/2}$
$\mu_{in} = \alpha \mu_{true}$	$\alpha wk_f/L_{f\text{ true}}$	$\alpha^{1/2} L_{f\text{ true}}$	$\alpha^{3/2} wk_{f\text{ true}}$
$\Phi_{in} = \alpha \Phi_{true}$	-	$L_{f\text{ true}}/\alpha^{1/2}$	$wk_{f\text{ true}}/\alpha^{1/2}$
$c_{t\text{ in}} = \alpha c_{t\text{ true}}$	-	$L_{f\text{ true}}/\alpha^{1/2}$	$wk_{f\text{ true}}/\alpha^{1/2}$
$h_{in} = \alpha h_{true}$	$wk_f/L_{f\text{ true}}/\alpha$	$L_{f\text{ true}}/\alpha$	$wk_{f\text{ true}}/\alpha^2$
$q_{in} = \alpha q_{true}$	$\alpha wk_f/L_{f\text{ true}}$	$\alpha L_{f\text{ true}}$	$\alpha^2 wk_{f\text{ true}}$
$B_{in} = \alpha B_{true}$	$\alpha wk_f/L_{f\text{ true}}$	$\alpha L_{f\text{ true}}$	$\alpha^2 wk_{f\text{ true}}$
$\Gamma_{w\text{ in}} = \alpha \Gamma_{w\text{ true}}$	-	-	-

۳- ایده، بحث و بررسی

همانطور که گفته شد آرچر در سال ۲۰۰۲ تأثیر خطای راندگی روی تخمین تراوایی در حالت چاه بدون شکاف را مورد بررسی قرار داد و یک رابطه‌ی تحلیلی برای آن ارائه داد. او پیشنهاد کرد ایده‌ی وی برای مخازن تخلخل دوگانه و چاه‌های افقی بررسی شود. بر اساس ایده‌ی آرچر خطای راندگی با رابطه‌ی (۱) بیان می‌شود. برای جریان‌های چاه‌های افقی در حالت جریان شعاعی نتیجه مشابه رابطه‌ی ارائه شده توسط آرچر است. برای جریان‌های خطی و دو خطی در این قسمت روابط مربوطه به دست می‌آیند. در حالتی که شکاف با قابلیت انتقال بالا مدنظر باشد رژیم جریانی خطی بوده و داریم:

$$P_i - P_{wf} = \frac{4}{0.64} [qB / (hL_f)] (\mu t / (k\Phi c_t))^{0.5} \quad (7)$$

بر اساس رابطه‌ی (۱):

$$\frac{4}{0.64} [qB / (hL_f)] (\mu t / (k\Phi c_t))^{0.5} = \frac{4}{0.64} [qB / (hL_f)] (\mu t / (k\Phi c_t))^{0.5} - \alpha t \quad (8)$$

و در نهایت:

$$L'_f = L_f / [(1 - (\alpha t)^{0.5} L_f) / (\frac{4}{0.64} qB (\mu / (k\Phi c_t))^{0.5})] \quad (9)$$

رابطه‌ی ۹ زمانی به کار می‌رود که تراوایی برابر مقدار واقعی باشد اگر تراوایی به صورت تخمینی به دست آمده باشد در این رابطه به جای k بایستی k' را قرار داد که از رابطه‌ی (۵) به دست می‌آید.

برای چاه شکافدار با قابلیت انتقال پایین رابطه‌ی زیر برقرار است:

$$\Delta p = [44/8 q \mu B / (h(f_c)^{0.5} (\Phi \mu c_t k)^{0.25})] t^{0.25} \quad (10)$$

به طریق مشابه در نهایت خواهیم داشت:

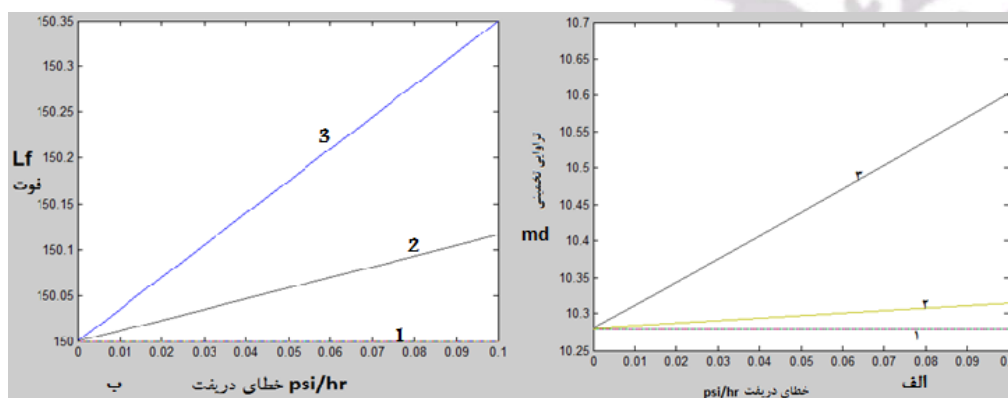
$$f'_c = f_c / [1 - \alpha h f_c^{0.5} (\Phi \mu c_t k)^{0.25} / (\frac{44}{8} q \mu B) t^{0.75}]^2 \quad (11)$$

در این رابطه f_c هدایت پذیری شکاف هیدرولیکی است. اگر تراوایی هم تحت تأثیر راندگی به دست آمده باشد آن گاه به جای تراوایی در این رابطه باید مقدار رابطه‌ی (۵) را قرار داد.

شکل ۴ الف، ب تأثیر راندگی روی پارامترهای تراوایی و طول شکاف در سه حالت بدون خطای راندگی، یک ساعت تولید و ۹ ساعت تولید را نشان می‌دهد. داده‌های استفاده شده در این دو مورد در شکل ۳ آمده است. همانطور که مشخص است چون خطای راندگی معمولاً کوچک است نمودارهای تخمین به صورت خطی به دست می‌آیند. هر چه زمان تولید بیشتر باشد این خطا بیشتر بوده است. خطا در نیم طول شکاف در ۹ ساعت برابر ۰.۲۳ درصد مقدار واقعی و خطا در تراوایی ۵.۸۳۷ درصد است. به نظر می‌رسد خطای راندگی روی تراوایی تأثیر بیشتری دارد.

پارامتر	مقدار	واحد	پارامتر	مقدار	واحد
B	1.06	RB/STB	B	1.06	RB/STB
C_z	0.01	STB/psi	C_z	0.01	STB/psi
c_r	4.2×10^{-6}	psi ⁻¹	c_r	4.2×10^{-6}	psi ⁻¹
h	107	ft	h	107	ft
k	10.28	md	k	10.28	md
k_{rw}	4500	md-ft	p_i	3900	psia
p_i	3900	psia	q	174.0	STB/D
q	1000.0 (0 - 50 hr)	STB/D	r_w	0.29	ft
r_w	0.29	ft	s	8	(dimensionless)
s	2	(dimensionless)	ϕ	0.25	(fraction)
x_f	150	ft	μ	2.5	cp
ϕ	0.25	(fraction)			
μ	2.5	cp			

شکل ۳: الف. پارامترهای چاه آزمایشی در حالت چاه عمودی بدون شکاف؛ ب. پارامترهای چاه آزمایشی برای حالت چاه عمودی شکافدار [۸]

شکل ۴: الف. تاثیر خطای راندگی روی تخمین تراوایی ۱: بدون راندگی ۲: زمان یک ساعت ۳: زمان ۹ ساعت؛ ب. تاثیر خطای راندگی روی تخمین نیم طول شکاف

۴- نتیجه گیری

در این مطالعه و بررسی توجه ویژه ای به خطا در چاه آزمایشی شد. نتایج و پیشنهادات زیر در راستای کاهش خطا در چاه آزمایشی مفید است.

- ۱- داده های ورودی بیشترین تاثیر را روی تخمین پارامترها دارد. با توجه به این، یک مهندس مخزن باید روی داده های به دست آمده متمرکز شود تا تخمین مناسب تری از داده های ورودی به دست آورد.
- ۲- بیشترین خطای رایج در دبی رخ خواهد داد که نشان داده شده این خطا نسبت به خطای فشاری از اهمیت کمتری برخوردار است. ابهام در انتخاب مدل جدی ترین عدم قطعیت در تفسیر داده های چاه آزمایشی است. باید توجه داشت که تفسیر چاه آزمایشی به تنهایی کافی نیست و کنترل های زمین شناسی و ژئوفیزیکی لازم است.
- ۳- تخمین تراوایی از تخلخل و تراکم پذیری تأثیر نمی پذیرد. تخمین دقیق مسافت و ناحیه ی ریزش به مقدار دقیق تخلخل و تراکم پذیری بستگی دارد. خطا در تخلخل، تراکم پذیری، h ، دبی، ضریب حجمی سازند، و شعاع چاه بر ضریب پوسته تأثیر می گذارد. این تأثیر ناچیز است اما همین مقدار ناچیز ممکن است در تصمیم گیری عملیاتی تأثیرگذار باشد. خطا در ویسکوزیته فقط بر تخمین تراوایی تأثیر می گذارد. در مخازن همگن خطا در شعاع چاه فقط بر تخمین ضریب پوسته اثر دارد. برای مخازن با رفتار تخلخل دوگانه، نسبت ذخیره (ω) به خطا در داده های ورودی بستگی ندارد، زیرا این ضریب از شیب پاسخ های فشاری به دست می آید و مستقل از هر داده ی ورودی است. در

- مورد ضریب جریان درون تخلخلی، خطا در شعاع چاه بیشترین تأثیر را روی این ضریب دارد. خطا در h و ضریب حجمی سازند بیشترین تأثیر را بر هدایت پذیری شکاف دارد.
- ۴- روابط به دست آمده برای بررسی خطای راندگی بر اساس ایده ی آرچر به حذف تأثیر این خطا در داده ها کمک خواهد کرد و هنگام محاسبه ی تراوایی نسبت به نیم طول شکاف این خطا مشهودتر است.
- ۵- امید است در آینده عملکردی عددی برای بررسی تأثیر خطای راندگی در سایر مدل های مخزنی نظیر مخازن دارای تخلخل دوگانه ارائه شود.

مراجع

- 1- J. P. Spivey, SPE, and D. A. Pursell, SPE, S. A. Holditch & Associates, "Errors in Input Data and the Effect on Well-Test Interpretation Results", Inc.1998.
- 2- R.N. Horne, "Uncertainty in Well Test Interpretation" , Stanford U. SPE, U.SA, 1994.
- 3- Charles A. Hutchinson, Jr., Junior, "Effect Of Data Errors On Typical Reservoir Engineering Calculations", Member AIME, The Atlantic Refining Co., Dallas, Texas, 1951.
- 4- Guillot, A.Y., and Horne, R.N.: "Using Simultaneous Downhole flow Rate and pressure Measurements to Improve Analysis of Well Tests", SPE, 216- 226, (June 1986).
- 5- Ramey, H.J., Jr.: "Advances in practical Well Test Analysis", 1992.
- 6- R.N. Horne, ' Advance In Computer Aided Well test Interpretation, SPE,1992.
- 7- Anraku, T., and Horne, "R.N.: "Discrimination Between Reservoir Models in Well Test Analysis", SPE 1993.
- 8- R. A. Archer, "Effect on well test analysis of pressure and flow rate noise", Texas A & M University, SPE, 2002.
- 9- Amit Madahar and Stewart George, "Effect Of Material Balance On Well test Analysis", SPE, October 2009.
- 10- Aly, A., Hunt, E. R., Pursell, D. A., McCain, W. D. Jr.: "Application of Multiwell Normalization of Openhole Logs in Integrated Reservoir Studies," 1997.
- 11- McCain, W. D., Voneiff, G. W., Hunt, E. R., Semmelbeck, M. E.: "A Tight Gas Field Study: Carthage Cotton Valley) Field," paper SPE 26141 SPE Gas Technology Symposium, Calgary, Canada, June 1993.
- 12- McCain, W. D.: "Reservoir-Fluid Property Correlations- State of the Art," *SPE* 266-272, May 1991.
- 13- Piper, L. D., McCain, W. D. Jr., and Corredor, J. H.: "Compressibility Factors for Naturally Occurring Petroleum Gases," paper SPE 26668, 1993.
- 14- Hall, H. N.: "Compressibility of Reservoir Rocks," *Trans.*, AIME 198, 309-311, 1953.